

Befejeződött a tanácstagok időközi választása

Országsszerte, így Csongrád megyében is vasárnap került sor belpolitikai életünk egyik fontos eseményére: **időközi tanácstagválasztásokat tartottak.** Az 1980. évi általános választások óta Csongrád megyében nyugdíjazás, elköltözés és egyéb családi ok miatt 46 választókerületben üresedett meg a tanácstagok helye.

Vasárnap, már a reggeli órákban, a választópolgárok nagy része az urnákhoz járt. **Valamennyi községben és Makón déli 12 óráig a szavazás befejeződött.** A választásra jogosult állampolgár 97,3 százaléka élt alkotmányos jogával Csongrád megyében. Kettős jelölés sehol nem volt, a Hazafias Népfrent jelöltjét mindenütt megválasztották tanácstagnak. Az érvényes, leadott szavazatok aránya 99,8 százalék.

Szegeden is már délelőtt lezavazott a négy lakóterületi választókerületben a lakosság többsége. Mindenütt a népfrent jelöltjét támogatták és közel háromezer szegedi állampolgárt érintett az időközi tanácstagválasztás. Az esti órákban Szegeden, a tanácsházán ünnepélyesen köszöntötte a választási elnökség elnöke Deák Agnes, Szeged tanácselnöke Papp Gyula és a városi népfrentbizottság titkára Kulcsárné dr. Kiss Piroška a megválasztott új tanácstagokat, akik átvették megbízóleveleket, valamint kézhez kapták a tanácstörvényt, a szervezeti, működési szabályzatot és a városi tanács idej munkatervét.

Az újonnan megválasztott tanácstagok Szegeden: az 56-os számú választókerületben ifj. Rácz Béla szállításvezető, a 106-os választókerületben Bozóki Istvánné pénztáros, a 91-es választókerületben Tóth Józsefné bolti eladó, a 110-es számú választókerületben dr. Király Dezso egyetemi docens. Fegyveres testületi választókerületben (118-as vk.) Stumphauer Géza határőr őrnagyot választották tanácstaggá.

Faluvégi Lajos Havannába utazott

Faluvégi Lajos miniszterelnök-helyettesnek, az Országos Tervhivatal elnökének vezetésével, vasárnap küldöttség utazott Havannába, a KGST tervezési együttműködési bizottság soron következő ülésére. Búcsúztatására a Ferihegyi repülőtérre megjelent José Antonio Tabares, a Kubai Köztársaság budapesti nagykövete is.

Mongol küldöttség Budapesten

Hétfőn küldöttség élén hivatalos, baráti látogatásra Budapestre érkezett Bjara-gijn Csimid, a Mongol Népköztársaság igazságügyminisztere dr. Markója Imre igazságügyminiszter meghívására. A delegáció tanulmányozni fogja jogi életünket, az igazságszolgáltatás munkáját és tárgyalásokat folytat a mongol-magyar jogi és igazságügyi kapcsolatok fejlesztésének lehetőségeiről.

Ötletek a gyakorlatban

Az újítások hasznosításáról

Népgazdaságunk helyzetét elemezve esztendőik óta eszünkbe jutnak az újítók és azok az ötletek, amelyek megvalósítása gazdaságosabb, vagy minőségében jobb — tehát piacképesebb — terméket eredményezett. Tudunk persze olyan esetéről is, amikor a zseniálisnak tűnő találmányból, újításból esztendőig nem lett semmi, pedig elfogadták, úgyahogy díjazták, csak éppen a gyakorlatban nem vezették be őket. Gyakorta hajtogatjuk is, hogy sokat jelent további fejlődésünk szempontjából az alkotókedv, az újító szándék erősödése.

Évről évre szebb számokkal dicsekedhet országosan az újítómozgalom, a vállalatok egyre nagyobb mértékben támogatják az újítókat, mégis, szinte évtizedes változatlanossággal érvényesek azok a panaszok, hogy hosszadalmas az ötletek elbírálása, nehézkes, vagy éppen szinte lehetetlen az újdonság bevezetése. Kétségtelen tényekkel alátámasztott panaszok ezek, ahogy általánosan elterjedt szokás az is, hogy közreműködői díj gyanánt olyanok is tartják a markukat, akiknek éppen nem sok közülük volt az újítók érdemi munkájához, csupán a vállalati hierarchiában elfoglalt helyük tette lehetővé, hogy ők is alábiggyessék nevüket a beadott újításnak. Arról is eleget hallhattunk, hogy a szolgálati találmányok benyújtásakor nem kis gondot okoz az alkotó tevékenység anyagi és erkölcsi díjazása.

Ezek szerint nem igaz, hogy fejlődik az újítómozgalom, hogy sokasodik az ötletes és ötleteikkel hasznossá váló emberek száma? Vagy túlzottak a panaszok, megalapozatlanok a lassúságra, helyenként érdektelenségre tett megjegyzések? Egyik állítás sem valószínű! Sőt, a kettő csak együtt lehet igaz, hiszen a tények — mármint az újítómozgalommal kapcsolatos tények — csupán látszólag ellentmondásosak. A képlet szinte egyszerű: minél több a hasznos ötlet, találmány, annál jobban bosszant mindenkit, ha a növekedéssel csaknem egyenesen arányo-

san szaporodnak azok az újítások, amelyek egyre csak várnak a megvalósításra.

Sokan úgy vélték, hogy ezen a helyzeten lényegesen változtatnak majd a magánvállalkozások, hiszen azokban, úgymond nem gátolják az ötletek és ötletes emberek érvényesülését. Csak hogy a légvárpítingetők leűtésére hadd szögezzük le itt is, hogy a népgazdaság fejlődését a továbbiakban is a nagyüzemek határozzák meg alapvetően, ahogy a műszaki-technikai fejlődést is iparágai méretekben lehet — és kell — elősegíteni.

Az viszont kétségtelen, hogy a nagyüzemek és iparágak a későbbiekben rugalmasabb stílussal lehetnek csak eredményesek. Követni kell a piac igényeit, a piaci kínálathoz kell igazítaniunk termelésünket, s ebben nagyon fontossá válhat az újítók tevékenysége, hiszen állandóan újabb technológiát követel a változó mértékben — és áron — rendelkezésünkre álló ipari nyersanyag. Az ötletes ember pedig, aki hasznosan segít ilyen problémák megoldásában, természetesen a továbbiakban is fokozott megbecsülést érdemel, s az elismerésnek természetesen anyagi vonatkozásai is vannak.

Ebben a helyzetben jelentek meg az új szabályozók, amelyek elsősorban abban módosítják az eddigi gyakorlatot, hogy az újítókat és a szolgálati találmányok benyújtóit közvetlenül érdekeltté teszik a megvalósításban. Ennek az új rendelkezésnek elsősorban az az előnye, hogy törvényesíti az ötlet, újítás, találmány megvalósításában közreműködők tevékenységét és annak díjazását.

Nyilvánvaló, hogy egy rendeletmódosítás, vagy egy új rendelet önmagában nem old meg semmit. Annak egyszerű alkalmazása viszont már eredményt hozhat. Az újítók feltalálók közreműködését szabályozó új rendelkezések egyértelműen arra orientálják a vállalatokat, hogy segítsék ötletes embereik alkotó munkájának eredményeit a termelés szolgálatába állítani.

Ösztönzően és iránymutatóként hat az újfajta szabályozás az újítókra is. Az új helyzetben elsődleges szemponttá válik, hogy minél előbb megvalósítható találmánnyal hozakodjanak elő, hiszen személyes — a jövőben szerződésben biztosított — érdekük a közreműködés, a gyakorlati megvalósításban való eredményes részvétel.

L. G.

Mércék

Olvasom az újságban, hogy bevált a vendéglátó egységek szerződéses üzemeltetése. Nem mintha túl sokat javult volna ezzel a magyar vendéglátás színvonala. A licitálásokon azonban az egyes üzletekből korábban befolyt összegnek általában a dupláját is megígérték — a korábbi gebines boltvezetők. Mégis megéri nekik. Pedig a vendéglátóipar vezetői már-már sajnálkoztak rajtuk: szegények, elragadta őket a licitálás láza. Majd jól belebuknak. Nem buktak bele. Egyszerű megoldás lehet: a vendéglátóipar vezetőinek korábban tán fogalmuk sem volt, mennyire jövedelmező egy-egy gebinbe adott étterem. Milyen keveset ad le a gebines és milyen sokat tesz zsebre. Mindazonáltal a vendéglátóipar nyereséges volt, s ha a vendégek szidták is, gazdasági eredményei mindent feledtetek.

A bizonyítványmagyarázatnak magas színvonalú gyakorlati alakult ki mára a különböző gazdasági egységeknél. Hiszen az, hogy egy vállalat, tévesz, ipari szövetkezet munkáját eredményesnek könyvelik-e el, az teljesen attól függ, mihez mérik eredményeit. Sajnos, néha attól is, mihez mérik ők, maguk. Jó néhány mutató összege adja ugyanis a valóságos eredményt. Ezek, sajnos, nem is egyforma súlyal esnek latba az értékeléskor, sőt, jelentőségük évről évre, vállalatról vállalatra változhat. Az értékelésnek ez az állandó viszonyítási kényszere azonban rágyogóan felhasználható ködösítésre is.

Dicsekedtek az egyik vállalatnál, hogy több mint tíz százalékkal túlteljesítették a tervüket. Ezt a fényes tettet a szocialista brigádok összefogásával, a munkaszervezés javításával, a belső tartalékok feltáráásával vitték végbe. Hála legyen érte mindenkinek, aki csak a kisujját is megmozdította az eredmény érdekében. Hosszas kérdőzködésre az is kiderült, hogy bizony a költségek még a termelési értéknel is nagyobb arányban növekedtek. Sőt, a gyártmány minőségéről azt állították a partnerek, hogy egy darabot sem vennének, ha kapnának devizát, hogy tőkés importból szerezzék be a mi eredményes cégünk által gyártott terméket.

Ahol viszont elmaradtak a tervtől, ott azzal érvelnek; ez már a korszerű gazdasági gondolkodás diadala: nem a mennyiségre, hanem a minőségre helyezik a hangsúlyt. Inkább a felét gyártanak, de azt tökéletesen!

Van néhány állandó bűnbak, amelyekre bármikor lehet kilyót-békát kiabálni: világgazdasági recesszió, időjárás, gazdasági szabályozórendszer. Mert ha a világgazdasági recesszió nem volna, akkor továbbra is el lehetne adni a bővít, nem kéne termékváltáson, meg munkaszervezésen és egyéb fárasztó dolgokon törni a fejünket? Ha az időjárás is respektálná a mi tervgazdálkodásunkat, esetleg utasíthatni lehetne, netán kedvelni a konyakot vagy a csinos lányokat, lényegesen könnyebb lenne a mezőgazdasági nagyüzemek helyzete? De hát az időjárásról ez idő tájt még csak alkalmazkodni lehet, ezt pedig nem mindenki tanulta meg.

Olcsóbb berendezés — földgázvezetékhez

A Középdunántúli Gázszolgáltató és Szerelő Vállalat szakemberei korszerű-

sították, egyszersmind olcsóbbá tették a nagynyomású földgázvezetékhez tartozó rendszerét. Az ilyen vezetésekről eddig csak tetemes költséggel megépíthető átadó állomás és nyomáscsökkentő beiktatásával juthattak a fogyasztók földgázhoz.

A nagykanizsai szakemberek olyan nyomáscsökkentő berendezést fejlesztettek ki, amely egyesíti a gázátadót, fogadót, gázmérőt és szagosítót, s ennek ellenére csak egytöredéke kerül, mint az eddig alkalmazott rendszerek. Az első berendezést a közelmúltban helyezték üzembe a Balatonnagyberek Állami Gazdaságban, az idén újabb tízet gyártanak.

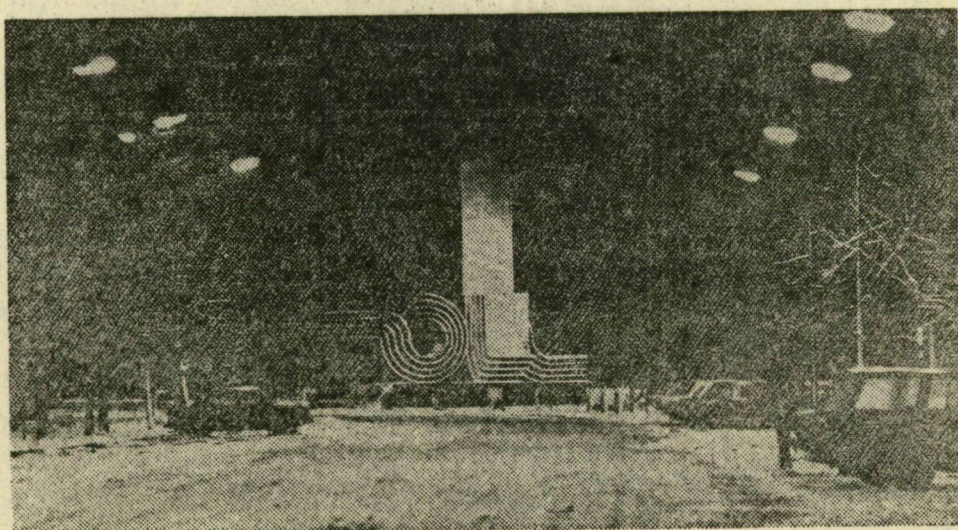
Somogyi Károlyné felvétele

Bábszínház Kodály-bemutató

Kodály Zoltán születésének 100. évfordulója alkalmából, a centenáriumi rendezvénysorozat részeként a budapesti Bábszínház felújítja a Hány János című daljáték bábváltozatát. A jórészt új szereplőkkel színre kerülő előadást február 1-én mutatják be.

A társulat produkciója a korábbi években nemcsak itthon, hanem határainkon túl is jelentős sikert aratott. A Kodály-művet Harsányi Zsolt és Paulini Béla szövegkönyve nyomán Szilágyi Dezso írta bábszínpadra. A mostani előadást is Szőnyi Kató rendezte, a bábokat Bródy Vera, a díszleteket pedig Koós Iván tervezte. A tervek szerint a Hány Jánost nemcsak a hazai érdeklődők tekinthetik majd meg: a Budapesti Tavasz Fesztivál rendezvénysorozatára érkező külföldi vendégeknek is szerveznek előadásokat.

(MTI)

TÉLI ESTE